

Fredagen den 17 Januari 1868.

§ 1.

Kammarens ledamöter samlades och afgingo till Storkyrkan, för att efter derstädes bevistad gudstjenst infinna sig å Rikssalen.

Rätteligen antecknad t enligt uppdrag.

B. W. Hessle.

S. A. Hedlund.

Lördagen den 18 Januari 1868.

§ 1.

Det af Herr Talmannen vid riksdagens öppnande på Rikssalen förliden gårdag till Hans Maj:t Konungen hållna tal, om hvars intagande i protokollet Herr vice Talmannen Mannerskantz gjort framställning, som af Kammarerna bifallits, skulle alltså här införas; och lydde samma tal sålunda:

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Det är under bekymmersamma förhållanden Riksdagen nu sammanträder. Nöd herrskar i landets nordligaste delar, dyr tid i de öfriga, näringsarne befinna sig i en ofördelaktig ställning och Statens inkomster hafva ej ingått till påräknadt belopp. Allt manar således folkets ombud till kraftiga ansträngningar för att underlätta regeringens omsorger samt afhjelpa eller mildra inträffade olägenheter. Hvad Eders Kongl. Maj:t och den allmänna välgörenheten redan bidragit till den bittraste nödens lindrande, erkännes med djupaste tacksamhet. Många andra åtgärder, icke minst inom den enskilda hushållningens område, torde dock blifva nödvändiga för att betrygga framtiden, och säkert skola i afseende på deras beskaffenhet pröfningens dagar komma att lemna mer än en nyttig lärdom. Vare det långt ifrån oss att misströsta! Sverige har under sist-förflytna årtionden gjort så stora framsteg i alla rigtningar, att hvarje medborgare, som ej öfvergifvit tron på Gud och sitt folk, måste med frimodigt hopp arbeta på fortsättningen af en utveckling, till hvilken intet motstycke finnes i hela vår historia.